Motion

1980/81:68

av Ove Karlsson m. fl.
med anledning av proposition 1980/81:20 om besparingar i statsverksamheten, m. m.

I 1979 års trafikpolitiska beslut uttalade riksdagen: "Målet för trafikpolitiken bör vara att erbjuda medborgarna och näringslivet i landets olika delar en tillfredsställande trafikförsörjning till lägsta samhällsekonomiska kostnader."

De senaste årens trafikutveckling – framför allt när det gäller persontrafiken – har medfört ett kraftigt ökat antal resande. Utvecklingen har samtidigt inneburit att SJ som trafikföretag inte kunnat klara de ökande påfrestningarna på ett tillfredsställande sätt. Förslitningen av materielen har varit stor, och det har inte varit möjligt att ersätta skadade vagnar och lok därför att inga reserver funnits. Tyvärr har också ett antal tragiska olyckor inträffat så att ytterligare lok och vagnar slagits ut.

Nu rådande förhållanden med stora förseningar och överfulla tåg skapar stor irritation bland såväl passagerare som personal. Risken är nu stor att förtroendet för SJ sjunker; man kan inte lita på vare sig säkerhet, komfort eller att man kommer fram i tid till destinationsorten. Bristen på lok och vagnar måste avhjälpas, regelbundenheten i tågföringen förbättras och investeringar måste till så att säkerheten förbättras genom införande av ATC (automatiskt tågstopp) och installation av kommunikationsradio i loken. Bättre säkerhetsanordningar skulle med all säkerhet kunnat förhindra vissa av de svåra olyckor som drabbat SJ under det senaste året, olyckor som åsamkat människor svårt lidande men också medfört stora materiella kostnader. Satsningar på säkerhetsförbättrande åtgärder är enligt vår mening väl investerade pengar, inte minst om man därigenom kan undvika olyckor och mänskligt lidande.

För oss i Dalarna har förhållandena varit besvärliga den senaste tiden med många överfulla tåg och stora förseningar. Eftersom antalet resande ökat kraftigt borde det finnas ett intresse från SJ: sida att ge de resande en god service. En hårt ansträngd personal gör sitt bästa för att allt skall fungera, men det krävs också resurser i form av rullande materiel för att trafiken skall fungera tillfredsställande.

Det är mycket angeläget att nu befintliga banor i Kopparbergs län får erforderliga upprustningar trots de nu aviserade sparplanerna och att rullande materiel sätts in i en omfattning som medför att trafiken kan upprätthållas utan störningar.

Vi vill också framhålla nödvändigheten av att en ordentlig upprustning av Västerdalsbanan kommer till stånd. Som vid flera tillfällen framhållits i

motioner krävs upprustning av banan för att trafiken skall kunna fortgå på ett tillfredsställande sätt. Vi anser att en upprustning av Västerdalsbanan tillhör det som kommunikationsministern hänför till ". . . investeringar som kan ha starkt intresse från samhällsekonomiska eller andra utgångspunkter". Befolkningen längs den banan måste också behandlas likvärdigt med andra passagerare så att SJ ställer upp med det antal fordon som erfordras vid tillfällen när antalet passagerare är stort.

De investeringar vi här förordar skulle alla vara till samhällsekonomisk nytta. De skulle skapa arbetstillfällen för landets industri och på längre sikt förbättra kommunikationerna i Dalarna.

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen beslutar som sin mening ge regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av investeringar i rullande materiel och banor i Kopparbergs län och om behovet av olika säkerhetsinstallationer inom SJ.

Stockholm den 6 november 1980

OVE KARLSSON (s)

YNGVE NYQUIST (s) ÅKE GREEN (s)

GUDRUN SUNDSTRÖM (s)